

11.5 1)

Η συνάρτηση f

είναι συνεχής στο διάστημα $[α, β]$

άρα από το θεώρημα μέγιστης και ελάχιστης τιμής υπάρχουν $m, M \in \mathbb{R}$, τέτοιοι
ώστε $m \leq f(x) \leq M$ για κάθε $x \in [α, β]$

11.5 2)

Η συνάρτηση f

είναι συνεχής στο διάστημα $[α, β]$ ως πολυωνυμική

άρα από το θεώρημα μέγιστης και ελάχιστης τιμής υπάρχουν $m, M \in \mathbb{R}$, τέτοιοι
ώστε $m \leq f(x) \leq M$ για κάθε $x \in [α, β]$

11.5 3)

Η συνάρτηση f

είναι συνεχής στο διάστημα $[α, β]$ ως άθροισμα συνεχών συναρτήσεων

άρα από το θεώρημα μέγιστης και ελάχιστης τιμής υπάρχουν $m, M \in \mathbb{R}$, τέτοιοι
ώστε $m \leq f(x) \leq M$ για κάθε $x \in [α, β]$